

Υπόθεση T-369/08

European Wire Rope Importers Association (EWRIA) κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας, Ινδίας, Νότιας Αφρικής, Ουκρανίας και Ρωσίας — Άρνηση διεξαγωγής μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως του επιβληθέντος δασμού αντιντάμπινγκ»

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2010 Π - 6289

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Έννοια — Πράξεις παράγουσες δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Επιστολή με την οποία η Επιτροπή ενημερώνει ότι δεν προτίθεται να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση δασμού αντιντάμπινγκ (Άρθρο 230 ΕΚ· κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 11 §§ 3 και 6)*
- 2. Διαδικασία — Δικόγραφο της προσφυγής — Τυπικά στοιχεία (Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 44 § 1, στοιχείο γ')*
- 3. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως δασμού αντιντάμπινγκ (Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 3)*

4. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης δασμού αντιντάμπινγκ
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρα 11 § 3 και 21 § 1)
5. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Απάντηση της Επιτροπής σε αιτήσεις με τις οποίες ζητείται προκαταρκτικώς η παροχή τεχνικών συμβουλών δεν αποτελεί απόφαση — Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Δεν υφίσταται
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου)

1. Για να προσδιοριστεί αν επιστολή της Επιτροπής, με την οποία αυτή απαντά σε αίτηση μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 384/96, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, πρέπει να εξεταστεί, λαμβανομένων υπόψη της ουσίας της πράξεως αυτής, της προθέσεως της Επιτροπής και του πλαισίου εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε, αν το εν λόγω θεσμικό όργανο καθόρισε οριστικά, με την εν λόγω πράξη, τη θέση του σχετικά με την αίτηση επανεξέτασης.

Αν η επιστολή της Επιτροπής, με την οποία αυτή ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι δεν είναι δυνατόν, βάσει των

πληροφοριών που προσκόμισε, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πρέπει να αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση, αποτελεί συνέχεια σε επιστολή του προσφεύγοντος με την οποία αυτός ενημέρωσε την Επιτροπή για την πρόθεσή του να μη συμπληρώσει την αίτηση επανεξέτασης λόγω του γεγονότος ότι η εν λόγω αίτηση περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, είναι πρόδηλον ότι επί της αιτήσεως αυτής έχει ληφθεί απόφαση.

Πράγματι, αντίθετα προς την κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή αποφάσισε, κατόπιν διαβουλεύσεως της συμβουλευτικής επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 6, του κανονισμού 384/96, να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση, η άρνηση ενάρξεως αυτής της επανεξέτασης ελλείψει επαρκών αποδείξεων δεν συνιστά προκαταρκτικό

ή προπαρασκευαστικό μέτρο, διότι δεν θα επακολουθήσει άλλη πράξη δυναμένη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως.

Δεν ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι ο προσφεύγων εξακολουθεί να έχει τη δυνατότητα να προσκομίσει στην Επιτροπή πρόσθετες πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να την υποχρεώσουν να αναθεωρήσει τη θέση της. Η προσκόμιση των εν λόγω πληροφοριών δεν επηρεάζει το γεγονός ότι η πρώτη αίτηση επανεξετάσεως έχει από τούδε απορριφθεί. Εξάλλου, η φύση της αποφάσεως αυτής δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση απλώς και μόνον λόγω του γεγονότος ότι η αξιολόγηση αυτή προέρχεται μόνον από υπηρεσίες της Επιτροπής, και όχι από την ίδια την Επιτροπή, δεδομένου ότι παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος και συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ.

(βλ. σκέψεις 34-38, 40, 42-43)

2. Από το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι κάθε εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Τα

στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και συγκεκριμένα ώστε να μπορεί το καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως, χωρίς άλλα στοιχεία προς στήριξή της. Για τη διασφάλιση της νομικής ασφάλειας και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει, προκειμένου μία προσφυγή να είναι παραδεκτή, τα ουσιαστικά στοιχεία και νομικά στοιχεία επί των οποίων ερείδεται αυτή να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως κατά τρόπον συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου.

Συναφώς, μολονότι το κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να θεμελιωθεί και να συμπληρωθεί, όσον αφορά συγκεκριμένα σημεία, με παραπομπές σε αποσπάσματα συνημμένων σε αυτό εγγράφων, γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, έστω και συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη ουσιαστών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής. Επιπλέον, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να ερευνά και να εξακριβώνει, στα συνημμένα στην προσφυγή έγγραφα, τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που θα μπορούσε να θεωρήσει ότι αποτελούν τη βάση της προσφυγής, δεδομένου ότι τα συνημμένα αυτά έγγραφα επιτελούν απλώς λειτουργία αποδεικτικών και διευκρινιστικών στοιχείων. Για τον λόγο αυτόν, το δικόγραφο πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε η αφηρημένη επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας.

(βλ. σκέψεις 48-49)

3. Στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν. Το ίδιο ισχύει για τις πολύπλοκες τεχνικές εκτιμήσεις που γίνονται από τα θεσμικά όργανα της Ενώσεως.

Επομένως, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό της αναγκαιότητας της διατηρήσεως μέτρων αντιντάμπινγκ, στο πλαίσιο του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 384/96, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθώς και για να καθορίσει αν αίτηση ενδιάμεσης επανεξετάσεως περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την αναγκαιότητα αυτής της επανεξετάσεως.

Στον εν λόγω τομέα, ο έλεγχος των εκτιμήσεων των θεσμικών οργάνων από τον δικαστή της Ενώσεως περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για να πραγματοποιηθεί η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή της μη υπάρξεως καταχρήσεως εξουσίας.

Όσον αφορά τη μεταβολή περιστάσεων που δικαιολογούν τον αποκλεισμό συγκεκριμένου προϊόντος από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, στο πλαίσιο της εκ μέρους της Επιτροπής εκτιμήσεως αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως επιβληθέντος δασμού αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 384/96, ο εν λόγω κανονισμός δεν διευκρινίζει πώς πρέπει να ορίζεται το προϊόν ή το φάσμα προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας ντάμπινγκ ούτε απαιτεί να γίνει λεπτομερής ταξινόμηση. Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως πρέπει να ασκείται ανά περίπτωση βάσει όλων των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών. Για τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, τα θεσμικά όργανα μπορούν να λάβουν υπόψη πολλές παραμέτρους, όπως είναι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, η χρήση τους, η εναλλαξιμότητά τους, η αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, οι δίαυλοι διανομής, η διαδικασία κατασκευής, το κόστος παραγωγής και η ποιότητα. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν η Επιτροπή ισχυρίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο ορισμός ενός υπό εξέταση προϊόντος μπορεί να αντιστοιχεί σε ταξινόμηση όπως αυτή που καθιερώνεται σε ένα κοινό πρότυπο, ο ορισμός του προϊόντος, το οποίο αφορούν μέτρα αντιντάμπινγκ, δεν μπορεί να εξαρτάται από αυτήν την ταξινόμηση.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός κατά τον οποίο η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να αρχίσει ενδιάμεση επανεξετάση πρέπει να στηρίζεται σε επιχειρήματα που τείνουν να

αποδείξουν ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της σχετικά με την έναρξη της επανεξετάσεως, προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση ως προς τους παράγοντες που αυτή έκρινε λυσιτελείς ή ότι όφειλε να έχει λάβει υπόψη άλλους παράγοντες περισσότερο λυσιτελείς, οι οποίοι θα επέβαλαν, στο πλαίσιο της επανεξετάσεως, τον αποκλεισμό του προϊόντος αυτού από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος.

(βλ. σκέψη 107)

(βλ. σκέψεις 77-79, 81-83, 87, 93)

4. Από το άρθρο 21, παράγραφος 1, δεύτερη και τρίτη περίοδος, του κανονισμού 384/96, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα έχουν το δικαίωμα να μην εφαρμόζουν τα καθορισθέντα μέτρα αντνιτάμπινγκ, ακόμη και αν οι λοιπές προϋποθέσεις για την επιβολή δασμού αντνιτάμπινγκ συντρέχουν, ήτοι το ντάμπινγκ, η ζημία και η αιτιώδης συνάφεια, αν αυτά κρίνουν ότι η εφαρμογή αυτών των μέτρων δεν συμφέρει την Κοινότητα. Όμως, στην περίπτωση προοδευτικής εξαφανίσεως της κοινοτικής παραγωγής προϊόντων που υπόκεινται σε μέτρα αντνιτάμπινγκ, η εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος υπάγεται

στον προσδιορισμό της αναγκαιότητας διατηρήσεως των οικείων μέτρων αντνιτάμπινγκ, στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.

5. Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκτείνεται σε κάθε ιδιώτη που βρίσκεται σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η διοίκηση της Ενώσεως, παρέχοντάς του συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις, προερχόμενες από αρμόδιες και αξιόπιστες πηγές, του δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες. Πάντως, οι διαβεβαιώσεις αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες με τους εφαρμοστέους κανόνες και διατάξεις, καθόσον υποσχέσεις που δεν λαμβάνουν υπόψη τις διατάξεις αυτές δεν είναι ικανές να δημιουργήσουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στον ενδιαφερόμενο.

Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως δασμού αντνιτάμπινγκ δύναμι του κανονισμού 384/96, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν μπορεί η απάντηση της Επιτροπής σε αιτήσεις με τις οποίες ζητείται προκαταρκτικός η παροχή τεχνικών συμβουλών να αποτελεί συγκεκριμένη, ανεπιφύλακτη και συγκλίνουσα

διαβεβαίωση ότι θα αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση. Μια τέτοια απάντηση δεν αποτελεί τυπική ή άτυπη απόφαση εκ μέρους της, εφόσον η εξέταση του φακέλου μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο βάσει των επιχειρημάτων και των αποτελεσματικών αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε αίτηση επισήμως κατατεθείσα και δεν θα μπορούσε επομένως, σε κάθε περίπτωση, να έχει προκαλέσει οιαδήποτε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα άρχιζε ενδιάμεση επανεξέταση.

ή ότι εμφανίστηκε ως «ενδιαφερομένη» για τον εκ νέου ορισμό του πεδίου εφαρμογής των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ ή ότι είχε χαρακτηρίσει τα επιχειρήματα του αιτούντος ως «πολλά υποσχόμενα» κατά τη διάρκεια τέτοιων προκαταρκτικών επαφών δεν αποτελεί συγκεκριμένη, ανεπιφύλακτη και συγκλίνουσα διαβεβαίωση ότι θα πραγματοποιούταν επανεξέταση.

Πράγματι, το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε γνωστοποιήσει ορισμένα στοιχεία

(βλ. σκέψεις 139, 141-143)